

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלו קרעין שאין מתאחזין: הקורע על אביו, ועל אמו, ועל רבו שלימדו תורה, ועל נשיא, ועל אב בית דין, ועל שמועות הרעות, ועל ברכת השם, ועל ספר תורה שנשרף, ועל ערי יהודה, ועל המקדש, ועל ירושלים, וקורע על מקדש ומוסיף על ירושלים.	תנו רבנן:											◻
אביו ואמו ורבו שלימדו תורה מנלן?												◻
דכתיב (מלכים ב' ב') ואלישע ראה והוא מצעק אבי רכב ישראל ופרשיו. אבי אבי - זה אביו ואמו, רכב ישראל ופרשיו - זה רבו שלימדו תורה.												◻
מאי משמע?												◻
רבי רבי, דטב להון לישראל בצלותיה מרתיכון ופרשיו.	כדמתרגם רב יוסף:											◻
ולא מתאחזין מנלן?												◻
דכתיב (מלכים ב' ב') ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים. ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שלשנים? אלא, מלמד שקרועים ועומדים לשנים לעולם.												◻
אליהו חי הוא	ריש לקיש לרבי יוחנן:											◻
כיון דכתיב (מלכים ב' ב') ולא ראהו עוד - לגבי דידיה כמת דמי.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											◻
נשיא ואב בית דין ושמועות הרעות מנלן?												◻
דכתיב (שמואל א') ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם ה' ועל בית ישראל כי נפלו בחרב. שאול - זה נשיא, יהונתן - זה אב בית דין, על עם ה' ועל בית ישראל - אלו שמועות הרעות.												◻
ואימא עד דהוו כולהן	רב בר שבה לרב כהנא:											◻
על על הפסיק הענין.	אמר ליה: [רב כהנא]											◻
ומי קרעין אשמועות הרעות?												◻
קטל שבור מלכא תריסר אלפי יהודאי במזיגת קסרי, ולא קרע.	והא אמרו ליה לשמואל:											◻
לא אמרו אלא ברוב צבור. וכמעשה שהיה.												◻
ומי קטל שבור מלכא יהודאי? והא אמר ליה שבור מלכא לשמואל תיתי לי, דלא קטלי יהודי מעולם												◻
התם אינהו גרמי לנפשיהו.												◻
לקל יתירי דמזיגת קסרי פקע שורא דלודקיא.	דאמר רבי אמי:											◻
על ברכת השם מנלן?												◻
דכתיב (מלכים ב' י"ח) ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים.												◻
אחד השומע ואחד השומע מפי השומע חייב לקרוע. והעדים אינן חייבין לקרוע, שכבר קרעו בשעה ששמעו.	תנו רבנן:											◻
בשעה ששמעו מאי הוי? הא קא שמעי השתא												◻
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו - המלך קרע, והם לא קרעו.												◻
ולא מתאחזין מנלן?												◻
אתיא קריעה קריעה.												◻
ספר תורה שנשרף מנלן?												◻
דכתיב (ירמיהו ל"ו) ויהי כקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האש וגו'.												◻
מאי שלש דלתות וארבעה?												◻

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרו ליה ליהויקיים: כתב ירמיה ספר קינות. - אמר להו: מה כתיב ביה? - (איכה א') איכה ישבה בדד. - אמר להו: אנא מלכא. - אמרו ליה: (איכה א') בכו תבכה בלילה. - אנא מלכא. - (איכה א') גלתה יהודה מעני - אנא מלכא. (איכה א') דרכי ציון אבלות. - אנא מלכא. (איכה א') היו צריה לראש. - אמר להו: מאן אמרה? - (איכה א') כי ה' הוגה על רב פשעיה. מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש.												כו.
והיינו דכתיב (ירמיהו ל"ו) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם, מכלל דבעו למיקרע.												כז.
אימר משום שמועות הרעות	רב פפא לאביי:											כח.
שמועות רעות בההיא שעתא מי הו?	אמר ליה: [אביי]											כט.
הרואה ספר תורה שנקרע חייב לקרוע שתי קריעות: אחד על הגויל ואחד על הכתב. שנאמר: (ירמיהו ל"ו) אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים.	רבי חלבו אמר רב הונא:											ל.
רבי אבא ורב הונא בר חיאי הוו יתבי. קם רבי אבא, בעא לאפנויי, שקליה לטוטפתיה אחתיה אבי סדיא. אתאי בת נעמיתא בעא למיבלעיה												לא.
השתא איחייבין לי שתי קריעות	אמר: [רבי אבא]											לב.
מנא לך הא? והא בידיי הוה עובדא, ואתאי לקמיה דרב מתנה ולא הוה בידיה, אתאי לקמיה דרב יהודה	אמר ליה: [רב הונא]											לג.
לא אמרו אלא בזרוע, וכמעשה שהיה.	ואמר לי: [רב יהודה] הכי אמר שמואל:											לד.
ערי יהודה מנלן?												לה.
דכתיב (ירמיהו מ"א) ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמונים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגודדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית ה' וגו'.												לו.
הרואה ערי יהודה בחורבנן - אומר: (ישעיהו ס"ד) ערי קדשך היו מדבר, וקורע. ירושלים בחורבנה - אומר: (ישעיהו ס"ד) ציון מדבר היתה ירושלים שממה, וקורע. בית המקדש בחורבננו - אומר (ישעיהו ס"ד) בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה. וקורע.	רבי חלבו אמר עולא ביראה אמר רבי אלעזר:											לז.
קורע על מקדש ומוסיף על ירושלים.												לח.
אחד השומע ואחד הרואה, כיון שהגיע לצופים - קורע, וקורע על מקדש בפני עצמו ועל ירושלים בפני עצמה	ורמינהו:											לט.
לא קשיא: הא - דפגע במקדש ברישא, הא - דפגע בירושלים ברישא.												לע.
וכולן רשאין לשוללן, ולמוללן, וללוקטן ולעשותן כמין סולמות, אבל לא לאחותן.	תנו רבנן:											לפ.
ובאיחוי אלכסנדרי.	רב חסדא:											לפ.
הקורע מתוך השלל מתוך המלל, מתוך הלפט, מתוך הסולמות - לא יצא. מתוך האיחוי - יצא.	תנו רבנן:											לפ.
ובאיחוי אלכסנדרי.	רב חסדא:											לפ.
רשאי להופכו למטה ולאחותו.	תנו רבנן: [ת"ק]											לפ.
אוסר לאחותו.	רבי שמעון בן אלעזר:											לפ.
וכשם שהמוכר אסור לאחותו - כך הלוקח אסור לאחותו. ולפיכך מוכר צריך להודיעו ללוקח.												לפ.
תחילת קריעה טפה, ותוספת שלש אצבעות, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											לפ.
תחילת קריעה שלש אצבעות, ותוספת כל שהו.	רבי יהודה:											לפ.
הלכה כרבי מאיר בקריעה, והלכה כרבי יהודה בתוספת.	עולא:											לפ.
תחילת קריעה טפה ותוספת כל שהו.	תניא נמי הכי, רבי יוסי:											לפ.
אמרו לו מת אביו, וקרע, מת בנו, והוסיף, תחתון מתאחה, עליון אינו מתאחה. מת בנו וקרע, מת אביו והוסיף, עליון מתאחה, תחתון אינו מתאחה. מת אביו, מת אמו, מת אחיו, מתה אחותו, קורע קרע אחד לכולן.	תנו רבנן: [ת"ק]											לפ.
על כולן קרע אחד, על אביו ואמו קרע אחד, לפי שאין מוסיפין על קרע אביו ואמו.	רבי יהודה בן בתירה:											לפ.
מאי טעמא?												לפ.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לפי שאינן בתוספת.	רב נחמן בר יצחק:									!	◊	כו:	
הלכה כרבי יהודה בן בתירה.	שמואל:									■	◊	כו:	
ומי אמר שמואל הכי?										⚡		כו:	
הלכה כדברי המיקל באבל	והאמר שמואל:									■	⚡	◊	כו:
אבילות לחד, קריעה לחד.										!	◊	כו:	
עד היכן קורע?										^		כו:	
עד טיבורו										!	◊	כו:	
עד לבו.	יש אומרים:									!	◊	כו:	
אף על פי שאין ראיה לדבר - זכר לדבר, שנאמר (יואל ב') וקרעו לבבכם ואל בגדיכם.										■		כו:	
הגיע לטיבורו, מרחיק שלש אצבעות וקורע. נתמלא מלפניו - מחזירו לאחוריו. נתמלא מלמעלה - הופכו מלמטה. והקורע מלמטה ומן הצדדין לא יצא. אלא שכהן גדול פורם מלמטה.										■	◊	כו:	
פליגו בה רב מתנה ומר עוקבא, ותרוייהו משמיה דאבוה דשמואל ולוי											■	◊	כו:
כל שבעה קורע, לאחר שבעה מוסיף.	חד: [רב מתנה/מר עוקבא]									◆	■	◊	כו:
כל שלשים קורע, לאחר שלשים מוסיף.	וחד: [רב מתנה/מר עוקבא]									◆	■	◊	כו:
מאן דאמר כל שבעה קורע, אמאי, דלא ניתן לשוללו	מתקיף לה רבי זירא:									⚡	◊	כו:	
האשה שוללתו לאלתר	אלא הא דאמר מר:									■	⚡	◊	כו:
הכי נמי?										⚡		כו:	
התם משום כבוד אשה הוא.										!	◊	כו:	
מאן דאמר כל שלשים קורע, אמאי, דלא ניתן לאחותו.										⚡	◊	כו:	
אלא לאביו ולאמו, דלא ניתן לאחותו לעולם, הכי נמי?										⚡	◊	כו:	
התם משום כבוד אביו ואמו הוא.										!	◊	כו:	
היוצא בבגד קרוע לפני המת הרי זה גוזל את המתים ואת החיים.	תנו רבנן:										■	◊	כו:
האומר לחבירו: השאילני חלוקך ואלך ואבקר את אבא שהוא חולה, והלך ומצאו שמת - קורע, ומאחו. וכשיבא לביתו מחזיר לו חלוקך ונותן לו דמי קרעו. ואם לא הודיעו - הרי זה לא יגע בו.	רבן שמעון בן גמליאל:										■	◊	כו:
חולה שמת לו מת - אין מודיעין אותו שמת, שמא תטרף דעתו עליו. ואין מקרעין בפניו, ומשתקין את הנשים מפניו.	תנו רבנן:										■	◊	כו:
ומקרעין לקטן מפני עגמת נפש.											■	◊	כו:
וקורעין על חמיו ועל חמותו מפני כבוד אשתו.											■	◊	כו:
אבל לא יניח תינוק בתוך חיקו מפני שמביאו לידי שחוק, ונמצא מתגנה על הבריות.	ואמר רב פפא: תנא באבל רבתי:										■	◊	כו:
ואין מברין אלא על מטות זקופות.											■	<	כו:
ההולך לבית האבל, אם היה לבו גס בו - יברוהו על מטות כפויות, ואם לאו - יברוהו על מטות זקופות.	תנו רבנן:										■	◊	כו:
רבא איתרע ביה מילתא. על לגביה אבא בר מרתא, דהוא אבא בר מניומי. רבא - זקף, אבא בר מרתא - כפי.											○		כו:
כמה לית ביה דעתא להאי צורבא מרבנן.	אמר: [רבא]										■		כו:
ההולך ממקום למקום, אם יכול למעט בעסקו - ימעט, ואם לאו - יגלגל עמהן.	תנו רבנן:										■	◊	כו: